

Chiếc mũ

Slawomix Mrozek (Ba Lan)

Thủ tướng chúng tôi phát biểu:

-Không thể kéo dài tình trạng này. Các anh đội toàn loại mũ cát kết rẻ tiền, có người còn để đầu trần. Như vậy là làm hại uy tín của cơ quan. Tôi xin thông báo cho toàn cơ quan biết, tôi vừa dùng quỹ tiếp tân mua một chiếc mũ phớt màu đen, loại một. Từ nay mỗi khi cán bộ ra phố đi công vụ đều bắt buộc phải đội chiếc mũ này. Các anh phải văn minh lên mới được!

Cả cơ quan rất thích chiếc mũ công vụ. Chiếc mũ được đem cất trong tủ, tại văn phòng của thủ tướng, để tránh bụi, lệnh được sử dụng mũ lấy tại văn phòng, có giấy biên nhận và khi về phải nộp lại. Chìa khóa tủ thủ tướng giữ.

Tuy nhiên, cỡ đầu của cán bộ trong cơ quan đâu có giống nhau. Cỡ đầu của phó phòng hơi bé, mỗi lần sử dụng là độn thêm giấy báo vào. Có nhiều ý kiến phản ứng, mà phản ứng mạnh nhất là ông trưởng phòng. Ông ta bảo rằng: “Sau mỗi lần sử dụng không bao giờ phó phòng chịu lấy báo lót ra, chưa kê báo cũng là tài sản”. Thủ tướng cơ quan nhận được hai lá thư nặc danh. Một thư viết: “Về quan điểm vệ sinh mà xét thì tôi có trách nhiệm báo rằng, đầu phó phòng có rất nhiều gàu”. Còn thư thứ hai: “Tôi xin tiết lộ rằng, ông trưởng phòng bị bệnh to đầu”.

Một cuộc họp được triệu tập, tại đó vấn đề của trưởng phòng và phó phòng bị lấn át bởi một sự việc còn nghiêm trọng hơn nhiều. Số là, người ta nhìn thấy kế toán trưởng khi đi công tác ngoài phố không đội mũ công vụ, mà lại dùng mũ để quạt mát, điều gây thiệt hại cho Kho bạc Nhà nước, vì đã không khai thác mũ đúng mục đích, và mũ không được khấu hao. Kế toán trưởng cố gắng thanh minh là lúc đó ông ta nóng quá. Thủ tướng cơ quan không chấp nhận khi nói, đành rằng kế toán trưởng có thể quạt, nhưng phải bằng cái gì đó của cá nhân mình. “Mũ phớt là tài sản quốc gia, - Thủ tướng nhấn mạnh, - và chỉ sử dụng cho công vụ, trong giờ hành chính”.

Tiếp đó là ngày chủ nhật, ngày nghỉ. Tôi có việc đi ra phố, bỗng tôi giật mình: ai đang đi ngược chiều với tôi thế này? Thủ tướng đang đi cùng vợ, đầu đội chiếc mũ phớt công vụ màu đen của cơ quan tôi. Thủ tướng bước đi thản nhiên, giả vờ không nhìn thấy tôi.

Tôi nghĩ bụng: mình cúi chào thủ tướng, hay là giả đò không nhìn thấy ông ta. Không cúi chào thủ tướng có nghĩa là không tôn trọng cấp trên. Cúi chào thì quả là bất tiện, vì lý do chiếc mũ. Rót cuộc tôi quyết định: cúi chào, nhưng giả đò không nhìn thấy thủ tướng.